

Se duc anii...

Moise spunea, la mijlocul rugăciunii sale consemnată în Psalmul 90.9: „*Vedem cum ni se duc anii ca un sunet*”. După cum spunea Samuel Burder, „Moise poate fi considerat primul compozitor de imnuri sfinte”.

Da, timpul nostru zboară! Privind la copiii noștri, la nepoți, ne dăm seama cât de repede a trecut vremea. Ca ieri eram tineri, plini de vlagă și iată-ne acum trecuți de mijlocul vieții, la cincizeci, șaiszeci, șaptezeci, și pentru cei mai tari, la optzeci de ani (Ps. 90.10).

Când David împăratul a venit să-și arate mulțumirea față de bătrânul Barzilai, spunându-i: „*Vino cu mine și te voi hrăni la mine în Ierusalim*”, Barzilai a răspuns: „*Câți ani voi mai trăi, ca să mă sui cu împăratul la Ierusalim? Eu sunt astăzi în vârstă de optzeci de ani. Pot eu să mai cunosc ce este bun și ce este rău? Poate robul tău să mai aibă vreun gust pentru ce mănâncă și bea?...*” (II Sam. 19.33-35).

Optzeci de ani – o vârstă maximă... și totuși! Câte nu se mai pot face chiar și atunci! Experiența celor în vârstă, sfaturile lor, cuvintele lor au multă greutate.

Un filozof italian avea ca moto următoarele cuvinte: „Timpul este comoara mea”. Sosește și vremea când nu mai poți face nimic, vasul e prea slab și după cum arată Solomon în Eclesiastul 12: „*Se apropie anii când vei zice: «Nu mai găsesc nicio plăcere în ei»*”.

În sfârșit, plecarea din această viață nu este o tragedie pentru adevăratul credincios, indiferent de vârsta lui. „*Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului*” (Rom.14.8).

Mulți se plâng de lipsa timpului și totuși majoritatea „avem mai mult timp decât știm ce să facem cu el” (Seneca).

De aceea și Moise ne trimite în Școala lui Dumnezeu: „*Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să câpătăm o inimă înțeleaptă!*” (v.12).

Poate că și noi ar trebui să medităm mai profund la folosirea judicioasă a timpului în noul an în slujba pe care o avem, în lucrarea Domnului, în rugăciune și citirea Cuvântului, în cercetarea orfanilor

CRISTIAN VASILE ROSKE

Redactor-șef

„Fiule, nu uita învățăturile mele, și păstrează în inima ta sfaturile mele! Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții tale, și-ți vor aduce multă pace.”

Proverbe 3: 1-2

și văduvelor, în vizitarea bolnavilor..., fără a neglija și propriile noastre familii. Poate pentru mulți acest sfat ar trebui pus în frunte: să ne facem mai mult timp și pentru casa noastră, pentru ridicarea spirituală a celor încredințați nouă.

De multe ori, fiind prea ocupați de alții, neglijăm pe cei din casa noastră. Predicăm altora, cântăm și ne rugăm cu Biserica, dar uităm de importanța și rolul altarului din familie.

Învață-ne, Doamne și acest lucru. Și Duhul Tău să ne călăuzească în tot adevărul.